

“El 2006 incrementarem en un 25% el suport genèric a la premsa en català”

Enric Marín (Barcelona, 1955) és secretari de Comunicació del Govern català des del maig del 2004. A mitja legislatura, reflexiona sobre els passos que s'han fet en matèria de comunicació i els problemes i reptes que caldrà afrontar amb l'arribada de la T.DT.

—Què ha fet el Govern per garantir el desenvolupament d'un espai comunicatiu català?

—Hem fet una aposta radical per la Televisió Digital Terrestre, amb totes les conseqüències, com incrementar la dotació econòmica a la CCRTV perquè sigui la locomotora del procés. Hem negociat amb el Govern espanyol i hem aconseguit avançar l'apagada analògica a Catalunya. I hem tirat endavant dos projectes vitals per a aquest espai de comunicació.

Per una banda, la potenciació de l'Agència Catalana de Notícies, perquè és una manera de garantir la viabilitat de les empreses de comunicació d'àmbit català facilitant l'accés a la informació, i per l'altra, hem impulsat el baròmetre de comunicació en els territoris de parla catalana, que ens permetrà mesurar les audiències dels mitjans en català.

—Un dels canvis que va fer el tripartit en matèria de comunicació va ser reduir la partida destinada a subvencions als mitjans de comunicació. El 2006 seguirà aquesta política?

—Enguany incrementem les subvencions a projectes industrials radicats a Catalunya. La disponibilitat serà al voltant d'uns 12 milions, d'acord amb els pressupostos que s'han aprovat. I farem un pas més en el nostre objectiu de restablir la importància del suport genèric, que havia quedat congelat en els darrers anys. El 2005 ja vam fer un gran canvi qualitatiu, quan per primera vegada vam ampliar el suport genèric a la premsa escrita en català a la ràdio, la televisió i Internet, amb un pressupost de 3,5 milions d'euros. El balanç ha estat molt positiu, i el 2006 incrementarem en un 25% el suport genèric a la premsa escrita en català. I ho farem amb una cooperació interdepartamental entre el departament de Cultura i la secretaria de Comunicació. En total, injectarem un milió d'euros més a aquest projecte, que provindran de Comunicació (el 70%) i de Cultura (un 30%).

—L'increment de la partida només afectarà la premsa escrita o també la ràdio, la televisió i Internet?

—El més urgent és la premsa escrita, perquè ha patit una congelació des de fa anys. Pel que fa a ràdio i Internet, es-

“L’administració ha de crear les condicions perquè hi hagi una oferta audiovisual privada catalana”

tem calculant quin serà l’increment, i per a la televisió, ajornem l’increment fins al 2007.

—**Hi ha qui pensa que el fet de destinar més diners a TV3 i fer-la més potent també a ulls de la publicitat impedeix, en certa manera, l’existència d’una televisió privada d’àmbit català.**

—TV3 no en té la culpa. Competeix amb televisions d’àmbit estatal amb pressupostos d’una mitjana del 30% del que tenen Tele 5 o Antena 3 per fer una sèrie de ficció. Però la pregunta que ens hem de fer és si es podrà fer una televisió privada de qualitat, amb un pressupost que difícilment passarà dels 30 o 40 milions d’euros anuals.

—**I és possible?**

—Jo crec que sí, el mercat publicitari català ha de permetre com a mínim l’oferta d’un canal privat català generalista, que a més es reparteixi els papers amb la CCRTV, perquè hi ha programes que una televisió pública no ha de fer i programes que no corresponen a la privada. I certament, el sistema comunicatiu català seria anòmal si no existís una oferta privada en català.

—**Què s’ha de fer per tenir aquesta televisió?**

—Cal aprofitar les oportunitats del trànsit al digital, i a més, l’administració ha de crear les condicions perquè hi hagi una oferta audiovisual privada catalana. Ara bé, que ningú no es pensi que aprimant TV3 faríem gran una oferta privada.

—**Ja fa feina en aquest sentit, la Generalitat?**

—Hi estem treballant. Per començar, tota la planificació del trànsit a la TDT s’ha fet pensant en aquest esquema.

—**Si és tan important un sistema mixt de televisió pública i privada en català, per què encara no s’ha creat?**

—Perquè no s’ha fet la política correcta ni respecte a la CCRTV ni a una possible televisió privada. Ara estem en una situació en què el trànsit al digital farà que es multipliqui l’oferta, i caldrà distingir molt bé entre totes les ofertes i com ha de competir aquesta oferta pú-

JORDI PUJOL

blica i privada catalana amb l’oferta d’àmbit espanyol.

—**Operadors espanyols entren a Catalunya per comprar televisions locals i aconseguir la llicència de TDT. La Generalitat farà algun tipus de discriminació positiva envers operadors catalans?**

—El plec de clàusules de la TDT defineix més avantatges per guanyar el concurs de llicències per a les indústries radicades a Catalunya, i la Generalitat ha pensat les clàusules per afavorir la implantació de grups de comunicació d’àmbit català. Evidentment, no volem que grans grups creïn per la porta del darrere noves cadenes de televisió.

—**El plec de clàusules de la TDT i la llei de l’audiovisual protegeixen els interessos de l’oferta catalana?**

—Efectivament, amb la llei i el plec hi ha una voluntat política d’afavorir les indústries locals, tot i que ja sé que se’n criticarà per intervencionistes i proteccionistes.

—**Indústries locals en català o indústries locals?**

—La realitat de la qual partim és que Tele 5 i Antena 3 signifiquen agregadament dos terços de l’audiència a Catalunya. És absurd voler establir una

frontera audiovisual per impedir que entri senyal en altres idiomes ni que arribin empreses d’altres països, per tant, hem de fer política de desenvolupament d’una oferta pròpia prou potent per garantir continguts en català i que alhora l’oferta surti al mercat europeu.

—**Ona Catalana ha estat comprada per un grup de comunicació espanyol, Prisa. El Govern de Catalunya tenia possibilitats reals d’evitar que fos venuda a aquest grup?**

—Les empreses fan opcions estratègiques, i arriba un punt en què els empresaris decideixen si volen continuar com a operadors radiofònics o volen vendre. Un Govern no té gaire marge d’intervenció en aquestes decisions empresarials, a menys que hi vulgui intervenir de manera extraordinària.

—**I no va voler, s’entén.**

—No existia el caràcter d’excursionisme. A més, quan es produeix la venda d’Ona, el CAC ja tenia les atribucions per decidir si aquesta operació de mercat es podia fer i en quines condicions.

—**Quan el CAC va fer l’informe vinculant donant el vistiplau a Prisa, ja sabia que Ona Música seria Radi Olé, i que algunes freqüències d’Ona ja emeten la SER?**

—Quan el CAC fa el dictamen, les condicions eren unes, però després el Ministeri d’Indústria fa una normativa nova que modifica aquestes condicions.

—**Per què l’Avui es va considerar una intervenció excepcional?**

—Perquè interpretem que és una empresa singular en el panorama comunicatiu català. És l’empresa periodística en què la llengua catalana és retrobada amb el llenguatge periodístic.

—**En el cas de Flaix TV, ara en mans de Vocento, l’argumentació d’Ona també és vàlida?**

—El Govern ni compra ni ven. Coes justificaria que el Govern fes una intervenció especial per salvar uns operadors i no uns altres? En aquests moments a Catalunya hi ha unes noranta televisions locals, i moltes opten a una nova llicència amb la TDT local. Per tant, quina és la raó d’excursionisme que faria que calgués intervenir en el cas de Flaix TV i no en el de la Mola TV, per exemple?

Gemma Aguilera